

Dr hab. Małgorzata Góralska, prof. UWr
Uniwersytet Wrocławski
Wydział Filologiczny
Instytut Nauk o Informacji i Mediach

Recenzja osiągnięć naukowych i pozostałej aktywności zawodowej dr Moniki Krakowskiej
ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych
w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach

Ocena głównego osiągnięcia naukowego

Publikacją wskazaną przez dr Monikę Krakowską jako jej główne osiągnięcie naukowe i podstawa ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego jest monografia *Zachowania informacyjne człowieka w kontekście zjawiska epistemicznej bańki informacyjnej: propozycja nowej koncepcji* (Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 2022). Autorka dokonała w niej przeglądu rozlicznych poglądów, koncepcji, modeli i teorii występujących na gruncie nauki o informacji, ale także w obszarze innych dyscyplin naukowych, które odnoszą się do badań nad zachowaniami informacyjnymi oraz przestrzennego wymiaru kontekstu, w jakim one występują. O rozległości eksploracji literaturowych zaświadcza zawarta na 42 stronach bibliografia. Licząca w całości 334 strony publikacja składa się w zrzębie głównym ze wstępu, pięciu rozdziałów oraz zakończenia.

Punktem wyjścia dla zaprezentowanych w książce rozważań jest zawarta w pierwszym rozdziale (*Zachowania informacyjne człowieka – wybrane konteksty*) analiza problemów łączących się z naukowym podejściem do zachowań informacyjnych i przejawiających się w mnogości ujęć tego zjawiska oraz w licznych próbach porządkowania wiedzy o nim za pomocą adekwatnych pojęć, definicji, typologii czy modeli. Przytaczane w tej części opracowania aktywności człowieka, które są utożsamiane z zachowaniami informacyjnymi, wchodzą w ich zakres lub łączą się z nimi na różne sposoby tworząc obszerny katalog działań ludzkich o charakterze fizycznym i mentalnym

odzwierciedlający różne formy relacji zachodzących pomiędzy informacją a jej adresatem i/lub użytkownikiem. Dopełnieniem tego rozdziału jest omówienie wybranych kontekstów pojęciowych dla zachowań informacyjnych w postaci praktyki informacyjnej, doświadczania informacji i kultury informacyjnej.

W drugim rozdziale (*Interdyscyplinarne perspektywy zachowań informacyjnych człowieka*) dalsze rozważania dotyczące poglądów i koncepcji składających się na teorię zachowań informacyjnych zostały poszerzone o te aspekty badań informatologicznych, które wykraczają poza ramy samej dyscypliny i odwołują się do doświadczeń wypracowanych na gruncie biologii, medycyny, kognitywistyki, psychologii oraz socjologii. Analiza obecności wątków ewolucyjnych, poznawczych, afektywnych i społecznych w opracowaniach dotyczących zachowań informacyjnych pozwoliła Autorce na wykazanie wielowymiarowości i uniwersalności tej problematyki, ale zobrazowała również jej interdyscyplinarny charakter. Wymowa zaprezentowanych przez nią rozważań jest jednoznaczna – złożoność problemów związanych z możliwościami i ograniczeniami biologicznego i psychicznego wyposażenia człowieka oraz relacji łączących jednostkę z jej otoczeniem społecznym sprawia, że wiedza na temat ludzkich zachowań, również wtedy, gdy ich przedmiotem jest informacja, powinna być budowana na podstawie teorii zakorzenionych w różnych dyscyplinach naukowych. Autorka nie zadeklarowała jednak, że poszerzony w ten sposób horyzont badawczy zapewni możliwość stworzenia jednej definicji czy uniwersalnego modelu zachowań informacyjnych. Podkreśliła bowiem, że ze względu na coraz większą indywidualizację jednostek oraz dynamikę zmian zachodzących w różnych formach grup społecznych można co najwyżej wskazać na dość ogólne lub dość specyficzne zakresy działań obejmujących kontakt człowieka z informacją [s. 126]. Z omówionymi w tym rozdziale wewnętrznymi i zewnętrznymi czynnikami wpływów oddziałującymi na zachowania użytkowników informacji w szczególny sposób łączą się zagadnienia barier informacyjnych czy szerzej determinant zachowań informacyjnych, które również zostały w nim scharakteryzowane.

Zachowania informacyjne zawsze występują „gdzieś”, „kiedyś” i „w jakimś otoczeniu”, stąd trzeci rozdział monografii (*Kontekst oraz przestrzeń zachowań informacyjnych człowieka*) poświęcony został analizie tych konstruktów pojęciowych, które odnoszą się do różnych czynników stanowiących mniej lub bardziej znaczące tło i strefę wpływów dla aktywności informacyjnych. Wśród nich istotną rolę odgrywają dobrze ugruntowane w piśmiennictwie terminy, takie jak przestrzeń informacyjna, środowisko informacyjne czy infosfera, jednak dla pełnej charakterystyki odrębności różnych form kontaktów człowieka z informacją w ujęciu geograficznym korzystne

okazało się uzupełnienie ich listy o kolejne określenia (m.in. informacyjne światy, horyzonty informacyjne, krajobrazy informacyjne, pola informacyjne, tymczasowe miejsca informacyjne). Efektem analizy sposobów rozumienia i interpretowania pojęć identyfikowanych z tymi sytuacjami kontekstowymi zachowań informacyjnych, które występują w określonych przestrzeniach jest propozycja systematyki infosfery zawarta w schemacie pojęciowych geografii przestrzeni informacyjnych [rys. 3, s. 168]. Wytyczony w nim hierarchiczny porządek konstruktów pojęciowych prowadzi od centrum, stanowiącego indywidualną i subiektywną przestrzeń informacyjną człowieka do najszerszego wymiaru zachowań informacyjnych, jakim w tym ujęciu jest infosfera.

W kolejnym rozdziale (*Bańki: filtrująca, epistemiczna i informacyjna oraz komory echa – charakterystyka zjawisk*) autorka przeszła do rozważań na temat pojęć i koncepcji związanych z tą sferą przestrzeni informacyjnych, która odnosi się do ich mniej lub bardziej hermetycznych form. Analiza piśmiennictwa informatologicznego, socjologicznego, ale także publikacji z obszaru mediów, kultury czy nowych technologii pozwoliła jej na precyzyjne omówienie różnych typów baniek (filtrującej, epistemicznej i informacyjnej), konstruktów im pokrewnych (np. komory echa) oraz sposobów interpretowania ich roli i znaczenia w kształtowaniu relacji człowiek – informacja.

Porównanie elementów wspólnych dla tych konstruktów pojęciowych, ale także ich cech dystynktywnych zainspirowało Autorkę do zaproponowania kolejnej kategorii zamkniętej przestrzeni informacyjnej w postaci epistemicznej bańki informacyjnej. Jej idea, status, miejsce w charakterystykach środowiska informacyjnego człowieka oraz znaczenie dla badań nad zachowaniami informacyjnymi (zwłaszcza z perspektywy interdyscyplinarnej) zostały szczegółowo omówione w ostatnim rozdziale monografii (*Epistemiczna bańka informacyjna i jej interdyscyplinarne determinanty w kontekście zachowań informacyjnych*). W ujęciu Autorki epistemiczna bańka informacyjna stanowi pojęcie określające zamkniętą lub niedomkniętą przestrzeń informacyjną wraz z funkcjonującymi w niej jednostkami i społecznościami, które jest nadrzędne w stosunku do bańki informacyjnej, epistemicznej i filtrującej oraz komór echa, ale pozostaje węższe wobec kontekstu. Zaletą tego konstrukt pojęciowego jest niewątpliwie integracja różnych elementów decydujących o pojawianiu się określonych granic poznawczych w relacjach człowiek – informacja, które wcześniej były rozproszone w ramach różnych typów „baniek”.

Monografia dr Moniki Krakowskiej stanowi obszerny, przemyślany i konsekwentnie poprowadzony wywód analityczny, w którym Autorka eksploruje szereg obszarów łączących

problematykę zachowań informacyjnych i infosfery, aby na końcu uzupełnić obecne w literaturze typy ograniczonych w różnym stopniu przestrzeni informacyjnych o własną propozycję pojęciową w postaci epistemicznej bańki informacyjnej. Pogłębiona charakterystyka poglądów, koncepcji i teorii niezbędnych do rozpoznawania tych aktywności informacyjnych, które łączą się z ogólnie rozumianymi czynnikami wpływów lub konkretnymi barierami występującymi w obrębie antropoinfosfery stanowi mocny fundament do rozwijania dalszych badań nad zachowaniami informacyjnymi w całej ich obecnej złożoności i wielowymiarowości.

Habilitationka wyznaczyła dla swoich rozważań rozległy horyzont eksploracyjny, uwypuklając interdyscyplinarne aspekty konceptów i teorii funkcjonujących na gruncie nauki o informacji (*information science*). Wśród kontekstów, w jakich umieszczają badania nad aktywnościami informacyjnymi analizowani przez nią autorzy poszczególnych ujęć teoretycznych dominuje perspektywa psychologiczna, ale pojawia się również orientacja filozoficzna, socjologiczna, biologiczna, antropologiczna czy technologiczna. Ukazanie sposobów analizowania zjawisk łączących użytkownika z informacją przez pryzmat tych domen badawczych, które zorientowane są na poszerzanie wiedzy o psychice człowieka i otaczającym go środowisku społecznym ma szczególne znaczenie w kontekście procesu zamknięcia nauki o informacji w obszarze dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach, którego doświadczyło środowisko polskich informatologów za sprawą Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1818). Chociaż sam aspekt komunikacyjny nie został przez Autorkę w sposób szczególny wyeksponowany udało jej się jednak wykazać, że badanie aktywności informacyjnych człowieka zachodzących w różnych wymiarach kontekstowych z perspektywy ewolucyjnej, psychologicznej czy socjologicznej stwarza nowe możliwości analityczne i interpretacyjne, a także decyduje o coraz lepszym rozumieniu złożoności procesów z nimi związanych. Uznając ważkość interdyscyplinarnego kierunku rozwoju badań nad zachowaniami informacyjnymi, zilustrowanego przez Autorkę licznymi przykładami, nie mogę jednak pozbyć się pewnych obaw. Mój niepokój łączy się z dylematem, czy zbytne rozproszenie punktów odniesienia dla analiz tej problematyki pośród innych obszarów nauki nie będzie skutkowało utratą specyfiki podejścia informatologicznego. Mam jednak nadzieję, że książka dr Moniki Krakowskiej przyczyni się w większym stopniu do lepszej identyfikacji badań nad zachowaniami informacyjnymi z dokonaniem na gruncie nauki o informacji, niż do ich całkowitego przejścia przez inne domeny badawcze.

Osiągnięty został niewątpliwie ten cel, sformułowany przez Autorkę we wstępnej części monografii, który wiązał się z zamiarem uporządkowania sfery terminologicznej i definicyjnej badanych zjawisk. Pogłębionej refleksji na temat ich specyfiki towarzyszy szczegółowa analiza reprezentujących je pojęć, definicji i modeli. Precyzja autorki jest szczególnie widoczna w eksploracji zagadnień terminologicznych, która obejmuje nie tylko określenia dobrze ugruntowane w dotychczasowej literaturze, ale również te rzadziej występujące. Liczba przytaczanych pojęć może co prawda niekiedy przytłaczać i utrudniać rozpoznanie esencji omawianych zjawisk, jednak trzeba przyznać, że stanowi ona również doskonałą ilustrację złożoności poszczególnych problemów i odmienności ich postrzegania przez poszczególnych badaczy. Ponadto samej analizie spektrum pojęciowego towarzyszą autorskie próby jego uporządkowania w postaci logicznie i rzeczowo uzasadnionych hierarchii i schematów. Zaproponowany przez dr Monikę Krakowską porządek terminologiczny i strukturalny dla pojęć charakteryzujących zjawiska związane z zachowaniami informacyjnymi i przestrzeniami informacyjnymi zasługuje moim zdaniem na to, aby stanowić bazę, punkt odniesienia dla dalszych badań realizowanych w tym zakresie również przez innych badaczy.

Niewątpliwym walorem pracy jest również pogłębiona analiza konceptów odnoszących się do afektywnych aspektów zachowań informacyjnych. Co prawda emocje zawsze były postrzegane jako integralny element ludzkiej aktywności należącej do sfery umysłowej i przejawiającej się w określonym typie zachowań, jednak tradycyjnie umieszczano je w opozycji do myślenia rozumowego i racjonalnych działań podejmowanych na rzecz poszerzania zasobów wiedzy, a więc również pozyskiwania informacji. Nie tylko zwrot afektywny w badaniach, ale także praktyczny wymiar współczesnych relacji pomiędzy człowiekiem i informacją, dla których tłem są różnego rodzaju przekazy medialne funkcjonujące w infosferze wskazuje na zanikanie tego antagonizmu. Dla pełnego zrozumienia strategii towarzyszących zachowaniom informacyjnym, a także poznania roli czynników, jakie na nie wpływają lub wręcz je determinują i rozpoznania stanów, które z nich wynikają dalsze eksplorowanie emocjonalnego wymiaru tych zjawisk wydaje się niezbędne. Można zatem uznać, że publikacja dr Moniki Krakowskiej (wraz z jej wcześniejszymi artykułami uwzględniającymi tę problematykę) stanowi w tym zakresie wypełnienie swoistej luki koncepcyjnej w polskiej literaturze informatologicznej.

W odniesieniu do nowego konstrukt pojęciowego zaproponowanego w piątym rozdziale monografii mogę stwierdzić, że epistemiczna bańka informacyjna jako pojęcie nadrzędne w stosunku do innych form i typów zamkniętych lub w inny sposób ograniczonych przestrzeni

informacyjnych, które scala elementy w nich występujące, obejmuje zarówno czynniki technologiczne związane z cyberprzestrzenią (algorytmy filtrujące), jak i uwarunkowania wynikające z kontaktów międzyludzkich ma szansę stać się użyteczną kategorią analityczną. Wartościowe jest również ukazanie w jej kontekście wielowymiarowości procesów izolowania się jednostek w określonej przestrzeni informacyjnej. Autorka wykazała bowiem, że tego typu zachowania są co prawda efektem mniej lub bardziej świadomego ograniczania horyzontów poznawczych, ale wpływ na nie mogą mieć również zjawiska o charakterze afektywnym (np. dążenie do dobrostanu emocjonalnego czy lęk przed negatywnymi skutkami aktywności informacyjnych) [s. 275]. Wielowymiarowe ujęcie zjawiska bańki informacyjnej osłabia jednoznacznie negatywny sposób interpretowania jej roli i stwarza nowe możliwości badawcze, szczególnie w zakresie poszukiwania remedium na współczesne problemy związane z przytłaczającym bezmiarem informacji oraz jej toksycznym oddziaływaniem na człowieka w wymiarze indywidualnym i społecznym.

Zaprezentowane w monografii rozważania stanowią efekt zastosowanej przez habilitantkę metodologii (opartej na analizie i krytyce piśmiennictwa oraz wykorzystaniu procedury *scoping review*) i mają charakter systematyzujący oraz teoriiotwórczy. Chociaż ten status rozprawy został wyjaśniony w jej wstępnej części przyznam, że podczas lektury zabrakło mi większej liczby odniesień do empirii, podania konkretnych przykładów zjawisk, które stanowiłyby wyraźne desygnaty analizowanych w niej pojęć, reguł i konceptów. Mój niedosyt w tym względzie wiąże się z przekonaniem, że ich obecność przyczyniłaby się do powiększenia kręgu czytelników tej publikacji, również o osoby spoza środowiska informatologicznego czy ogólnie naukowego.

Od strony formalnej monografia dr Moniki Krakowskiej charakteryzuje się określonym ujęciem strukturalnym zaproponowanych w niej treści. Przeprowadzone w niej analizy, omówienia i prezentacje wniosków składają się w całości na wywód logicznie skomponowany i stosownie umotywowany, a zaproponowany w nim porządek rzeczy ułatwia odbiór całości. Autorka konsekwentnie prowadzi czytelnika przez kolejne obszary tematyczne zawarte w poszczególnych rozdziałach, z których każdy został zaopatrzony w stosowne wprowadzenie i podsumowanie. Warto zauważyć również, że poszczególne części publikacji są w takim stopniu nasycone różnorodnymi treściami, informacjami i rzeczowymi rozważaniami, że nawet jeśli występują w niej jakieś błędy i niedoskonałości językowe pozostają one niedostrzegalne w trakcie lektury.

Przedstawione powyżej uwagi i sugestie mają charakter raczej refleksyjny niż podważający jakość zawartości merytorycznej rozprawy, stąd też monografię w całości oceniam jako istotny i wartościowy wkład dr Moniki Krakowskiej w rozwój nauk o komunikacji społecznej i mediach, szczególnie w ich informatologicznym obszarze.

Omówienie pozostałych publikacji z dorobku naukowego

Na dorobek dr Moniki Krakowskiej, wypracowany po uzyskaniu przez nią stopnia doktora, składa się następujący zestaw 38 publikacji: 2 monografie (w tym publikacja stanowiąca główne osiągnięcie naukowe), 16 rozdziałów w monografiach naukowych (w tym 4 współautorskie), 9 artykułów w czasopismach naukowych (w tym 6 współautorskich) oraz 10 innych tekstów (recenzja, postery z konferencji itp.). Habilitantka była również współredaktorką jednej monografii.

W publikacjach dr Moniki Krakowskiej dominuje problematyka zachowań informacyjnych w powiązaniu z zagadnieniami odnoszącymi się do różnych form i typów przestrzeni informacyjnych obejmujących swoim zasięgiem zarówno świat rzeczywisty, jak i środowisko cyfrowe. Analizując zawartą w nich tematykę oraz zastosowane w badaniach strategie metodologiczne dostrzec można w rozwoju naukowym Habilitantki charakterystyczny kierunek. Wcześniejsze prace odnosiły się bowiem w większym stopniu do badań empirycznych (realizowanych we własnym zakresie i/lub w ramach międzynarodowych projektów), których przedmiotem były konkretne aspekty zachowań informacyjnych określonych grup użytkowników, natomiast w późniejszych publikacjach Habilitantka zmierzała w kierunku bardziej teoretycznego ujęcia badanych zjawisk. W jej dorobku zauważalne jest również przejście od analiz obejmujących konkretne elementy systemów informacyjnych (wybrane źródła informacji, narzędzia i techniki pozyskiwania i wyszukiwania informacji, określone kategorie użytkowników informacji) do holistycznego postrzegania problemów łączących człowieka i informację. W tym drugim ujęciu informacja przestaje być jedynie czynnikiem wymaganym do realizacji określonych celów i zaspokajania konkretnych potrzeb, a staje się integralnym i wszechobecnym elementem otoczenia człowieka, wywiera wpływ na jego świadomość i funkcjonowanie w wymiarze społecznym.

Pierwsze publikacje dr Moniki Krakowskiej po doktoracie stanowiły rozwinięcie podjętej w nim problematyki. Poszczególne artykuły zostały poświęcone wybranym zagadnieniom związanym z zachowaniami informacyjnymi użytkowników należących do różnych grup (uczniowie, studenci,

pracownicy naukowi wyższych uczelni itp.), a także problematyce kompetencji informacyjnych (*information literacy*) i realizowanych w poszczególnych wymiarach przestrzeni informacyjnych form kształcenia w tym zakresie. Dominowały w nich jednak badania dotyczące środowiska akademickiego i przestrzeni informacyjnej szkolnictwa wyższego w Polsce, ujmowanego również na szerszym tle europejskim. Wśród poruszanych przez nią tematów znalazło się ponadto zjawisko mobilności wirtualnej analizowane na podstawie aktywności użytkowników platformy Second Life (*Nowe formy transferu wiedzy w wirtualnej rzeczywistości. Inicjatywy edukacyjne w Second Life*, w: *Zarządzanie informacją w nauce*, red. D. Pietruch-Reizes, W. Babik, Katowice 2010, s. 231- 239). W kolejnych publikacjach Habilitantka zwracała coraz większą uwagę na ukazanie złożoności form i komponentów określonych przestrzeni informacyjnych, uwzględniając w nich problematykę tymczasowych miejsc informacyjnych (*information grounds*) czy indywidualnej przestrzeni informacyjnej.

W odniesieniu do głównego obszaru zainteresowań badawczych Habilitantki, czyli problematyki zachowań informacyjnych, wyróżnić można następujące charakterystyczne zagadnienia szczegółowe: afektywne aspekty zachowań informacyjnych (*Affective factors in human information behavior : a conceptual analysis of interdisciplinary research on information behavior*, „Zagadnienia Informacji Naukowej” 2020, vol. 58, nr 1A (115A), s. 75–95) oraz formy reprezentacji umysłowych w postaci modeli mentalnych (*Modele mentalne użytkowników bibliotek cyfrowych*, w: *Biblioteki cyfrowe*, red. M. Janiak, M. Krakowska, M. Próchnicka, Warszawa 2012, s. 309-329). W kontekście problematyki bibliotek cyfrowych, oprócz ich użytkowników, interesowały ją również zagadnienia oceny jakości kolekcji cyfrowych, co w połączeniu z innymi obszarami badań Habilitantki znalazło swój wyraz w publikacji *Wpływ modeli mentalnych i czynników afektywnych na kryteria oceny jakości bibliotek cyfrowych* (w: *Nauka o informacji w okresie zmian : praca zbiorowa*, red. B. Sosińska-Kalata, E. Chuchro, Warszawa 2013, s. 511-525). Kolejne eksploracje zagadnień mieszczących się w zakresie problematyki zachowań informacyjnych zaowocowały diagnozowaniem różnych form i typów aktywności informacyjnych, a także ich modelowaniem na przykładzie środowiska naukowego (S. Cisek, M. Krakowska, *Zachowania informacyjne naukowców: W poszukiwaniu modelu zintegrowanego*, w: *Komunikowanie Interdyscyplinarne, Wiedza - Komunikacja - Działanie*, red. M Nowina Konopka, W. Świerczyńska-Głównia, A. Hess, Nowy Targ 2020, s. 15–36) oraz profesjonalnego (*Diagnozowanie rozwiązań w zakresie zarządzania informacją w organizacji z perspektywy teorii information grounds i zachowań normatywnych*, w: *Diagnostyka w zarządzaniu informacją: perspektywa informatologiczna*, red. R. Sapa, Kraków 2017, s. 57-73). Z kolei rozdział *Zachowania informacyjne*, zamieszczony w pracy

zbiorowej *Nauka o informacji* pod red. Wiesława Babika (Warszawa 2016), potraktować należy jako istotną dla tego etapu jej badań próbę syntetycznego spojrzenia na różne wymiary aktywności informacyjnej człowieka w ujęciu teoretycznym.

Teksty, których dr Monika Krakowska była autorką lub współautorką, zostały opublikowane w polskich i zagranicznych pracach zbiorowych oraz czasopismach naukowych (m.in. „The Electronic Library”; „Journal of Systemics, Cybernetics and Informatics”; „Education for Information”; „Information Research”; „Journal of Education for Library and Information Science” oraz „Zagadnienia Informacji Naukowej”).

Dorobek publikacyjny Habilitantki wskazuje na dość wyraźny nurt jej zainteresowań badawczych skoncentrowanych wokół zagadnień zachowań informacyjnych i przestrzeni informacyjnych, których eksploracje realizowane były w obrębie różnych obszarów kontekstowych (biblioteki cyfrowe, wizualizacja informacji, zarządzanie informacją itp.), co świadczy o jej operatywności w podejmowaniu kolejnych wyzwań naukowych. Biorąc pod uwagę opracowania współautorskie liczba publikacji wchodzących w zakres tego dorobku nie jest co prawda okazała, jednak w części ma on zasięg międzynarodowy i jako całokształt dotychczasowych osiągnięć Habilitantki zasługuje na ocenę pozytywną.

Inne formy aktywności naukowej Habilitantki i przyznane jej nagrody

W analizowanym okresie dr Monika Krakowska uczestniczyła z referatami opracowanymi samodzielnie lub zespołowo w 25 konferencjach, w tym w 10 zagranicznych organizowanych w krajach europejskich (Chorwacja, Włochy, Irlandia, Grecja, Turcja, Francja, Słowenia) i w USA. Była również współorganizatorką konferencji European Conference on Information Literacy ECIL 2023 (Kraków, 9-13.10.2023) oraz członkinią komitetów programowych zagranicznych konferencji (ECIL Information Literacy, Media Literacy and Lifelong Learning w 2013, 2014 i 2015 roku) i sympozjów. Uczestniczyła w pracach zespołu realizującego zadania w ramach projektu SYNAT – System of Science and Technology: Establishment of the universal (NCBiR SP/I/77065/10).

Dr Monika Krakowska pozostaje członkinią International Society for Knowledge Organization ISKO oraz International Institute of Informatics and Systemics (IIS). Aktywnie uczestniczyła w licznych programach międzynarodowych (w latach 2000-2011) oraz gremiach

eksperckich (udział w Zespole Ekspertów Zewnętrznych ds. Analiz Delphi Narodowego Programu Foresight Polska 2020).

Potwierdzeniem uznania środowiska naukowego i profesjonalnego dla osiągnięć Habilitantki na polu badawczym są niewątpliwie przyznane jej nagrody: EISTA 2007 Best Paper in the Session oraz dwie nagrody Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich (w 2008 roku za książkę *Nowe formy komunikacji społecznej w europejskiej przestrzeni edukacyjnej*, a także w 2023 roku za jej monografię habilitacyjną). Również wyniki analizy naukometrycznej (liczba 36 cytowań według Web of Science, 45 według Scopus oraz 233 według Google Scholar) świadczą o wysokiej ocenie jej dokonań badawczych w środowisku naukowym.

Aktywność naukowa dr Moniki Krakowskiej jest zróżnicowana, wszechstronna, uwzględnia działania realizowane w skali międzynarodowej i w tym zakresie spełnia moim zdaniem wymagania stawiane przed osobami ubiegającymi się o stopień doktora habilitowanego.

Wniosek końcowy

Monografia dr Moniki Krakowskiej pt. *Zachowania informacyjne człowieka w kontekście zjawiska epistemicznej bańki informacyjnej : propozycja nowej koncepcji* stanowi adekwatne podsumowanie jej dotychczasowej drogi badawczej, ponieważ zawiera wyczerpującą analizę i interpretację aktualnego stanu wiedzy w zakresie problematyki, która była przez nią fragmentarycznie eksplorowana we wcześniejszych publikacjach. W książce Habilitantka podjęła, skuteczną moim zdaniem, próbę uporządkowania i zintegrowania podstawowych pojęć związanych z zachowaniami informacyjnymi i ich przestrzennymi kontekstami. Wykazała ponadto użyteczność interdyscyplinarnego podejścia do badań nad tymi zagadnieniami. Zaproponowała również nową kategorię pojęciową w postaci epistemicznej bańki informacyjnej, którą umiejętnie wpisała w dotychczasowy system terminologiczny charakteryzujący różne przestrzenne wymiary kontekstu towarzyszącego zachowaniom informacyjnym i wpływającego na ich charakter. Wszystkie te elementy składają się na znaczący wkład, jaki wnosi publikacja dr Moniki Krakowskiej w rozwój informatologii, rozumianej jako integralna część dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach.

Inne jej dokonania na polu naukowym (publikacje w naukowych czasopismach i pracach zbiorowych, uczestnictwo w konferencjach, udział w pracach zespołów badawczych), realizowane w skali krajowej i międzynarodowej również spełniają moim zdaniem kryterium „istotności” zawarte w art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 zm.).

W związku z powyższym wnoszę do Komisji habilitacyjnej powołanej w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Moniki Krakowskiej oraz do Rady Dyscypliny Nauki o Komunikacji Społecznej i Mediach Uniwersytetu Jagiellońskiego o podjęcie uchwały o nadaniu dr Monice Krakowskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach.

Metopozuba Góndh